

KLEMPA SÁNDOR KÁROLY, dr.

Opraem

*(Graz, 1898. május 7. – Graz, 1985.
december 19.) –*

*szereztes, püspök, tanár, irodalomtörténész,
zenei szakíró, zeneszerző.*

Magyar nemesi családból származott. Apja tábormok volt.

Gimnáziumi tanulmányait Szászvároson kezdte. A győri bencés főgimnáziumban érettségizett 1916-ban, majd Jászón belépett a csornai premontrei kanonokrendbe. Először 1917-ben tett fogadalmat Jászón, örök fogadalmát 1921-ben Csornán tette. A teológiát Jászón, Budapesten a Norbertinumban és Csornán végezte. 1922-ben szentelték pappá Győrött. Ez évben a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen német–földrajz szakos tanári oklevelet szerzett. Teológiai és bölcsésztanulmányai mellett párhuzamosan zenei tanulmányokat is folytatott a grazi konzervatóriumban és a budapesti Zeneművészeti Főiskolán. Német irodalmi tanulmányait a grazi egyetemen végezte.

1921–48 között a keszthelyi gimnáziumban tanított. Ezen kívül az iskola vonós- és fúvószenekarának vezetője is volt, évenként diákkoncertet szervezett. 1923-ban Pécsen német nyelv és irodalomból bölcsész doktorrá avatták. 1925-ben francia nyelvből és irodalomból is megszerezte a tanári képesítést Pécsen. 1926 nyarán Grenoble-ban zenei tanfolyamot végzett, s Párizsban tartózkodott egy hónapig, 1927-ben Spanyolországban, 1929-ben Londonban és Oxfordban járt tanulmányúton. A 79. sz. Festetics Cserkészcsapatban 1927-ben cserkészcsapattiszt, 1932-től parancsnok lett, részt vett több világjamboreen. Gimnáziumi tanári állása mellett 1931-től a keszthelyi gazd. akad.-n a német nyelv lektoraként alkalmazták, 1936-ban megbízást kapott a Festetics-család hitbizományi könyvtárának és levéltárának vezetésével. 1937-ben tett Bernben könyv- és levéltárosi képesítő vizsgát. 1948-ig dolgozott könyvtárvezetőként, a könyvtár megmentése a II. világháború utáni fosztogatástól részben neki köszönhető. 1941–47 között házfőnök is volt. A szerzetesrendek

működésének megvonása, a gimnázium államosítása után a veszprémi egyházmegye kötelékébe lépett. 1948-ban segédlelkészként szolgált Keszthelyen, 1950-ben Igalra került káplánnak, 1952-ben Türijére plébánosnak. 1953–72-ig Zalaszentgrót plébánosaként és kerületi espereseként dolgozott. Emellett 1954-től Veszprémben a püspöki iroda igazgatói teendőit is ellátta. 1954-ben 3 hónapig vizsgálati fogságban is volt. 1957-ben püspöki helynökké, 1959-ben apostoli kormányzójának választották. 1964–65-ben részt vett a II. Vatikáni Zsinaton, 1969-ben Rómában az egyházi zene nemzetközi és 1970-ben az I. lelkipásztori turisztikai világtalálkozón. 1972-ben bázai címzetes püspökké szentelték Bp.-en, helynöki tisztjéből felmentették, de a zalaszentgróti plébániát továbbra is ő vezette. Később nyugdíjasként Veszprémben élt. Restauráltatta a zalaszentgróti, a túszeszentszékesi templomot és a veszprémi székesegyházat, a püspöki palota berendezését és freskóit, Hévízen új templomot építtetett. Gyarapította az Egyházművészeti Múzeumot. Számos cikket publikált (Dunántúli Hírlap, Győri Szemle, Keszthely és Vidéke, Keszthelyi Hírlap, Műhely, Nemzeti Újság, Neue Heimatsblätter stb. lapokban). Egyik élesztője volt Keszthelyen a Goldmark-kultusznak. Zenetörténeti, irodalomtörténeti munkákon kívül több magyar nótát, indulót, valamint ifjúsági zeneművet írt (pl. Maharadzsza c. zenés színdarab, 1945; Riadó lesz c. opera). A legismertebbet, a Rabmadár címűt 26 magyar városban játszották, előadták Londonban is (1934) angol nyelven. Öt Petőfi-verset is megzenésített. A Zala vármegyei Dalegyletek díszkarnagyává (1932) választották, az Orsz. Goldmark Társ.-ban alelnöki, majd elnöki (1935, 1937), valamint az Orsz. Katolikus Műemlékbiz.-ban társelnöki, az Orsz. Cecília Társulatban elnöki, a Lelkipásztori Turizmus Pápai Bizottságában országos elnöki funkciót kapott, a Szent István Akad. felvette rendes tagjai közé (1944). A Magyar Püspöki Konferencia titkára is volt.

F. m.: Kurzer Leitfadens der deutschen Literatur Geschichte. Kh. 1927.

– Rabmadár (cserkészoperett). T.sz.: Szalay Albin. Sz.: Pohárnok Jenő. 1928.

– Goldmark, az ember. Kh. 1933.

– Magyar cserkészek Londonban. Jamboree emlék. Kh. 1930.

– Goethe és a premontréiek. Kh. 1933. – Nagyapám. Hegenbarth Ferike emlékezései Goldmark Károlyról. Ford. és jegyzetekkel ellátta. Kh. 1934.

– Romantikus drámák spanyol vonásai. Kh. 1934. – Utazás a Balaton körül

- (cserkészrevü). Sz.: Péczely László. 1932.
- – Calderon és Shakespeare. Kh. 1935.
 - – A spanyol és német dráma szellemtörténeti kapcsolatai. Kh. 1936.
 - – Nyelvi szempontok az irodalmi barokk köréből. Pécs. 1937.
 - – Az eucharisztikus dráma. (Auto sacramenta). Kh. 1938.
 - – A keszthelyi Festetics könyvtár. Kh. 1938. – A keszthelyi Festetics-féle zeneiskola. Győr. 1938.
 - – Die kulturpolitischen Bestrebungen d. Grafen Georg Festetics. Kh. 1939.
 - – A keszthelyi Festetics könyvtár 1500-ig terjedő ősnymtatványai. Kh. 1939.
 - – II. József látogatása Keszthelyen. Kh. 1940. – A spanyol barokk vallásos színműirodalma. Kh. 1940.
 - – Mozart a premontreiek körében. Kh. 1941.
 - – Varga Miska (zenész színmű). Sz.: Szomor Tamás, Sárközi Péter. 1941.
 - – Az első keszthelyi nyomda. Pécs, 1943. – Kereszténység és tragikum. Kh. 1943.
 - – Gr. Széchenyi István levelei gr. Festetics Taszilóhoz. Sopron. 1943.
 - – Fejér György keszthelyi diákévei. Kh. 1944.
 - – Gottsched és a Festetics család. Szombathely. 1944.
Irod.: MMK. 1936. 305., 420. p.
 - – Klempa Károly és a keszthelyi premontrei gimnázium. 1991.
 - – Dr. Klempa Károly prem. tanár a Szent István Akadémia rendes tagja. In.: Keszthely és Vidéke. 1944. március 4. 3. p.
 - – Gulyás. 1990–. 16. köt. 747-748. has.
 - – MKL. 1993–. 7. köt. 15.
 - – Cséby Géza: Száztíz esztendő. 1996. 60. p.
 - – ÚMÉL. 2001–2007. 3. köt. p. 980-981.
 - – ZÉK. 2005. p. 161-162.
 - – VVL. 2009. 429. p.